

[Jesper Simonsen.]
ikke var helt i Orden, undskylder sig med, at han troede, hans første Ægteskab var opløst, og saa siger man: Det tror vi ikke paa, og han straffes saa for uagtsomt Bigami.

Der er imidlertid ingen Grund til at opstille en saadan Straffebestemmelse, hvis reelle Grundlag er at lette den processuelle Opgave, og ligesom at nøjes med en Mistanke mod Personen i Henseende til det subjektive Grundlag for Straffen, som man ikke gennem de fremskaffede Oplysninger har kunnet bevise. Vi finder derfor heller ikke, at Bevishensyn kan berettigede den Bestemmelse, som er foreslaet, og derfor foreslaar vi, at den fjernes fra Straffelovforslaget.

Et Flertal, der foruden af Socialdemokratiet og det radikale Venstre bestaar af Fru Hauschultz, stiller Forslag om, at Maksimumsstraffen for Kvinder, der begaar Fosterfordrivelse paa sig selv, nedsættes fra to Aar til eet Aars Fængsel. Der er jo, som det allerede er berørt her, fra anden Side i Udvalget stillet Forslag om at forhøje Straffen paa dette Omraade. Der er dog vist ikke Tvivl om, at der langt fra er Grund til at forhøje Straffen, men at man tværtimod vil være i ganske nøje Harmoni med den Retsudvikling, der har fundet Sted, og den Retsfølelse, der er herskende paa dette Omraade, naar man nedsætter Straffen som af Flertallet foreslaet.

I Øjeblikket er Forholdet det, at Fosterfordrivelse ubetinget skal straffes med Strafarbejde, og Resultatet deraf er blevet, at man i meget stort Omfang ikke rejser Fosterfordrivelsessager eller, hvis de endelig er rejst, frafalder Tiltale, for saa vidt angaar Kvinden selv. Hvis man nu opretholder det høje Maksimum paa to Aar, som er foreslaet i Lovforslaget, saa kan man ganske vist sige: Ja, men Minimum er saa lavt, at det ikke betyder saa meget, at Maksimum bliver staaende ved to Aar. Men deroverfor maa det dog fremhæves, at naar Maksimum er to Aar, er det jo almindeligt Udtryk for en vis Vurdering af Forbrydelsen, saaledes at Domstolene, naar de skal vurdere, hvorledes Loven vil have Forbrydelsen straffet, skal se paa hele Strafferammen og efter Forbrydelsens Beskaffenhed placere den et Sted i denne Skala, og naar Strafferammen har det høje Maksimum, vil den konkrete Placering af den forekommende Forbrydelse komme til at ligge højere i denne Skala, end naar Maksimum er sænket.

Jeg føler mig, som sagt, ikke i mindste Tvivl om, at man er i nøje Overensstemmelse

med Retsfølelsen og hele den Udvikling, som har fundet Sted, naar man fastsætter, at Straffen skal ligge fra Frihedsstraffens Minimum indtil Fængsel i et Aar, som det er foreslaet af Flertallet, og jeg skal derfor tillade mig ogsaa at anbefale dette Forslag til Vedtagelse.

Til § 260 i Lovforslaget, som handler om Frihedsberøvelse, stiller Flertallet Ændringsforslag om, at uagtsom Frihedsberøvelse kun er strafbar, naar Frihedsberøvelsen er af en vis grovere Karakter, saaledes som det er beskrevet i den foregaaende Paragraf i Lovforslaget, hvor den forsætlige Forbrydelse omhandles. Man gaar vidt i Retning af at straffe Frihedsberøvelse. Dette er der ikke noget at sige til, hvor det drejer sig om den forsætlige Frihedsberøvelse; men naar det drejer sig om at straffe uagtsom Frihedsberøvelse, er der utvivlsomt ikke Grund til at udstrække det strafbares Omraade saa vidt, som man har gjort det for den forsætlige Frihedsberøvelses Vedkommende, og derfor har man begrænset det, som jeg allerede har berørt det.

Jeg kan tilføje, at der blandt Kriminalister er ret divergerende Meninger om, hvorvidt uagtsom Frihedsberøvelse i det hele taget bør kunne straffes. Dette turde ogsaa være et Vidnesbyrd om, at der i hvert Fald ikke er Grund til at udstrække Strafbarheden til hele det samme vide Omraade, som gælder for den forsætlige Frihedsberøvelses Vedkommende.

Dette er de Ændringsforslag, som Flertallet har stillet til Straffelovforslagets specielle Del. Det er jo saa lykkeligt, at Udvalget under Formandens gode Ledelse er blevet enigt om saa uhyre meget, saaledes at de Punkter, hvor der er Uoverensstemmelse indenfor Udvalget, er faa, og dette har da ogsaa bevirket, at Flertallet kun har disse faa Ændringsforslag indenfor Straffelovforslagets specielle Del.

Men der er stillet en hel Del Ændringsforslag indenfor samme Omraade af forskellige Mindretal. En Del af disse Ændringsforslag er allerede omtalt af Udvalgets Ordfører; der for saa vidt tillige optraadte som Ordfører for disse Mindretal, som han ogsaa selv tilhørte, og jeg skal derfor tillade mig at gøre et Par Bemærkninger om disse Ændringsforslag.

Formanden: Er det ærede Medlem nær ved Afslutningen af sit Foredrag?

Jesper Simonsen: Nej.

Formanden: Jeg skal da afbryde Forhandlingerne.